

Anna von Hauswolff var veckans 7dagar-stipendiat.

OKTOBER 2012

ANNA VON HAUSWOLFF

Veckans 7dagarstipendiat Anna von Hauswolff blandar konststudier med sitt liv som turnerande musiker. Där det ena inspirerar det andra.

Vindarna över Bockholmen och gästateljéerna var inte nådiga under dagarna som Anna von Hauswolff bodde där.

– Igår kväll tittade vi på Bergmans Persona. Sen gick vi ut i den kalla, halvmörka skymningen och det var helt suggestivt, säger musikern Anna von Hauswolff, som är mitt uppe i sin turné. Till kvällen bär det av till Malmö och spelningen där, sen till Köpenhamn, sen Växjö, Stockholm, Göteborg, sen avslutas hela turnén i Berlin under Halloween.

När Anna von Hauswolff inte spelar bor hon i Köpenhamn och går

på den Kongelige danske Kunstakademien, en sexårig utbildning som tar vid där hon slutade efter Göteborgs konstskola.

– Musikerlivet och konstskolan funkar ihop. Och mina konstformer går alltmer i varandra, det går framåt, berättar Anna som främst experimenterar med ljud, skulptur och film, och jobbar vidare med favoritteknikerna grafik och teckning.

– Men visst är det lite speciellt att komma in och vara nischad som popartist, det är inte alltid så populärt på en konstskola, tillägger Anna med ett skratt.

– Sen försöker jag tima in spelningar runt helger så det inte inkräktar på studierna. Jag spelade hela sommaren och sen började skolan, men man orkar eftersom båda grejerna är kreativt och roligt. De sex åren på konstskola ser hon som en möjlighet och vill bruka tiden väl.

– Jag förväntar mig att jag ska vara väldigt produktiv och få mycket gjort, där jag samtidigt kan ha många parallella projekt igång.

Musiken har följt henne sedan

barnsben och under de senaste två-tre åren har hon släppt skivor som fått lysande rescensioner, en hängiven publik och välbesökta spelningar. Och få lämnas oberörda av hennes röst och musik, som ständigt utvecklas och utmanar.

Sen nåt år tillbaks har hon fått ett passionerat intresse för kyrkoorglar, hon har gjort inspelningar i kyrkor och de gigantiska instrumenten.

– Det finns så mycket i dem, så mycket klangsynteser och varianter. Det är som en stor kropp som man ska lära sig behärska.

Innan hon reser vidare för spelningen i Malmö ska hon tillsammans med sin projektkompis Rita låna museets samlingsal och på flygeln försöka tonsätta teckningarna de gjort kvällen innan.

– Det gick ut på att göra en teckning på väldigt kort tid, och då märkte jag att jag inte brydde mig om vad jag tecknade, utan lyssnade bara på pennans ljud mot pappret, att det faktiskt uppstod en rytm där, säger hon. Så visst lurar alltid hennes musikalitet oavsett vilken konstform som för stunden gäller.

ANNA BERGLUND